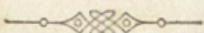

ИВАНЪ ГУСЬ,

Славянский Родолюбецъ, Прѣобразователь
и Мѣченикъ.

Никой не ѿме сме да оспори факта, че исторія-та на Славянско-то племе не може да ся сравни по значеніе и важность съ исторіи-тѣ на разны-тѣ други Европейски народности. Макаръ и на брой да сѫ най-важно-то племе въ Европѣ, тѣ не сѫ играли никаквѣ роліж която бы могла да имѣ даде нѣкое отлично място меѓу тѣйци-тѣ на Европейскѣ-тѣ цивилизациїж; и Хердеръ е ималъ пълно право когато забѣлѣжилъ “че Славяни-тѣ занимаватъ повече място на земїж-тѣ, нежели въ исторіїж-тѣ.” Това като е така, не е чудно че твърдѣ нарѣдко ся срѣщатъ меѓду тѣхъ велики хора, — хора въсхвалява-ни и почитани отъ цѣлъя свѣтъ, и които ся счи-татъ като принадлѣжащи на цѣло-то человѣче-ство. Каквото величие и да притѣжаватъ разни-тѣ мѣжжие които сѫ ся появили меѓду Славяни-тѣ, това величие е частно и особено, понеже дѣятел-ностъ-та и дѣла-та на тѣзи мѣжжие сѫ били раз-виты въ единъ ограниченъ крѣгъ. Тѣ не сѫ имали прямо вліяніе вънъ отъ този крѣгъ, и кол-кото велико и спасително да е било това вліяніе,